

TAPOLCZAI LAPOK

EZEELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN, KIADO ES TULAJDONOS: LÖWY B.

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca.
Keziratokat vissza nem adunk.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K, féltre 5 K,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Hirdetmények: megegyezés szerint.
Nyit-tér sora: 1 korona.

Mi volna Tapolczán legszükségesebb?

A községek kulturális és egészségügyi haladásának egyik fokmérője a vízvezeték. Sok kulturális tényező létecsült Tapolczán az utóbbi egy-két évtized alatt. Elismerés azoknak, akik az ügyek mozgatói és megteremtői voltak. Ámde épen a legfontosabb, a községek egészségügyi, tűzrendészeti, tisztasági és stb. szempontból, a vízvezeték ügye alig került a nyilvánosság előtt szóba. A vízvezeték fontosságát, szükségességét különösen a mi városaink között fejleszteni fölösleges, mert hisz mindnyájan tudjuk, hogy nagy általánosságban községünk vízszegény. Sok közkut van, amelyet 15—20 ház lakói használnak; ezek a kutak sem felelnek meg köztisztasági szempontból az általános követelményeknek, hisz van közöttük olyan, amelyik évtizedeken nem volt kitisztítva. Nyitott kutak, amelyekbe a mi szeles időjárásunk között, az utca minden rothadó, piszkos szemetét könnyen felkapja a szél és beviszi a nyitott kutakba. Valóban csodálatos, hogy ily körülmények között nincs gyakrabban fellépő járványos betegség.

Az egészségügy eminens tényezője mellett a második szempont, ami az elsőnek folyómánya, a tisztaság. Ez is hiányzik nálunk. Az utcák, sok udvar valóságos szemétdomb, amit csak az

első tisztogat meg néha-napján. Szárazság idején az itt felgyülemlt szemet a szél játékszerévé lesz és betölti lakásunkat. A csatornákat csak az eső mossa ki, és ha ez sincs hosszabb ideig, így kénytelenek vagyunk az azokból felszálló dögletes levegőt szívni; igaz, hogy ezekbe a csatornába sem volna szabad mindenféle szemetet, piszkot engedni, amelyek ott rothadásnak indulva festőzik meg a környék levegőjét. Eltekintve a vízvezeték felállításával nyerhető magánlakások tisztaságától és házi kényelemtől, nem utolsó tényezőként szerepel a vízvezeték tűzvesz esetében. A vízszegény Veszprémben a 20 év előtt volt nagy tűzvesz teremtette meg a vízvezeték, amely valóságos áldás most a városra. Tapolczán is rendszerint vízszükség van tűzvesz idején. Mily megbecsülhetetlen volna ilyenkor, ha kellő vízmennyiség állna rendelkezésünkre.

Elévülhetetlen érdemet szerezne községünk történetében az, aki ez ügyet keresztülvinné. És nem kell hinni, hogy a vízvezeték létesítése a községet oly óriási anyagiakkal terhelné. Nem. Ott van Veszprém város, amelynek ma már a vízvezetékéből szép jövődelme van. A vízfogyasztásért fizetendő csekély díj elenyésző azokkal a hasznokkal szemben, amit azzal élvezünk.

Ha Tapolcza nagyközség megkapja a vámszedési jogot, ami remélhetőleg már csak rövid idő kérdése, így az utcák kövezésével együtt a vízvezeték ügyét

is ellehetne intézni, addig is nagyon helyen való volna, ha a község érdeklődne és szakértők meghallgatásával érintkezésbe lépne vízvezeték építő vállalattal. Ha egészséges tiszta forrás vizet nem tudnánk közelben találni, úgy ártézi kutak furásával lehetne a dolgot megoldani; de bármint történnék ez utóbbi dolog megoldása, Tapolcza rohamosan haladó emelkedésének ezen fontos tényezőjével behatóan foglalkozni most már elodázhatatlan kötelességünk.

Még egy fürdőlevél.

Balaton partján 1912. aug. 26.

Csekélységem is balatonvidéki fürdővendég, még pedig már évek hosszú sora óta, tehát nem csoda, hogy a Balaton leglelkesebb tisztelői közé tartozom. Sőt a Balaton nélkül tán nem is tudnék élni. Mégis óvakodni fogok holmi irálygyakorlatoktól, hogy a Balatonvidék szépségeiről, világhíréről tartsak előadást.

A mestert, az önmérséklet mutatja, s habár nem is vagyok mester, még is csak a mi legkedvesebb magyar fürdőnkre szoritkozom, és e megszorításban csak addig megyek, hogy először is csak néhány részletre terjeszkedem ki, másodszor pedig mint gyámoltalan levélíró, csak avval a sablonnal élek, hogy a mi gyönyörű fürdőhelyünkről hasonló módon tudósítok, mint ez — már a „Tapolczai Lapok”ban — Révfülöpről keltezte a mult számban is megtörtént.

A mi elragadó fürdőhelyünk neve: Révfalu közel Révfülöphöz. De micsoda Révfülöp, a mi elragadó Révfalunkhoz képest!

Meg vagyok győződve, hogy a révfülöpi fürdőlevél, nem volna oly tulzolt, ha elra-

TÁRCA.

Magyarok Finnországban.

Írta és felolvasta a „Révfülöpi Partszépitő Egyesület” augusztus 18.-án tartott felolvasó-estélyén

Fodor Riza.

II.

Volt aztán nagy társasbéd tiszteletünkre. Virággal diszitett asztalok, zene, felköszön-tők stb.

Másnap kirándulást tettünk Punkahorjura. Magas hegyháton szép út vezet e kiránduló helyre, melyről mindkét oldalon ácsilognak a szálas fenyők között a kék tavak habjai. Tudja a jó Ég meddig el lehetne ülni ott, az enyhe szellő susogását s az ezüstös habok csobogását hallgatva. De vissza kell térnünk, hogy utunkat tovább folytathassuk. Megjegyzem még, hogy a fürdőigazgatóság ugy a hideg, mint a melegfürdőt díjtalanul bocsátotta rendelkezésünkre. Igénybe is vettük sokan. Mielőtt tovább utaztunk volna meg a régi várat, Olivenlinnát is megnéztük. Szép vár, jó karban tartva, nagy lovagteremmel, mely engem a vajdahunyadi vár lovagtermére emlékeztetett. A vár magaslaton

levén, szép kilátást nyertünk a fürdőtelepre és a városra.

Elutazásunkkor, Ruovo Nina Blonquist, a kedves fürdőigazgató, azzal lepelt meg bennünket, hogy felszállt velünk a hajóra s elkísért Lappenranta-ba. Felesleges is mondanom, hogy itt is ünnepélyes fogadtatásban részesültünk, sőt a közbeeső állomásokon is elég „höön”, éljenzéssel és virággal üdvözöltek bennünket. Este felé érkezvén, alig hogy rendbe szedhettük magunkat szállónkban, már bankettre kellett mennünk, hol természetesen a város intelligenciája is megjelent. Megjegyzem, hogy itt a bankettokon nem pezsgő es bor a fő ital, hanem a tej. Nagy kancsóban. Van ugyan egy-egy kis üveg francia bor, de pezsgőt nem is láttam, de a vidám kedv van szesz nélkül is. Énekre nyílnak az ajkak minduntalan. Német köszöntőt mondott egyik utitárs, gondoltam, ha nem is értik, mondok magyar köszöntőt, hadd hallják nyelvünk mily zengzetes. Beszédemet egyik utitárs nemetre, majd madame Blonquist finre fordította. Vacsora után táncra perdültek. Ott is táncoljak a divatos táncokat. Nemzeti táncot ma már ritkán láthatunk.

Másnap hajó kirándulás tettünk a Szajma csatornán. Érdekes volt amint a hajó a zsilipeken le és felvitt bennünket. E kirándulásnál is a munka és szorgalom jeleit láttuk. Mikor ebéd után vonatra szálltunk, mutatták

már, hogy a lapok hírt hoztak ottlétünkről és beszédeink kivonatát is közölték. Nagy eljenzések közepette indultunk utnak Helsingfors fele.

Jó későn este értünk, mégis itt már az emberek ezrei vártak ránk, dalos körük pedig betanulta a Szózatot magyar szöveggel. Bizony erre a szép meglepetésre előtűntek szemünkben a meghatottság könnyei. Énekszóval szállodánkba kísérték bennünket, hol pihenőre tértünk. Az ünnepélyes bankett másnap estére volt kitéve. Reggel már ott voltak közöttünk a város vezető emberei. Viborgból is eljött egy mérnök, hogy Finnországban létünkben körünkbe lehessen. Ott volt Paasonan Heikki egyetemi tanár is nejevel, neje magyar nő, tőlünk vitte el mikor itt volt magyar nyelvet tanulni, t. i. P. tanár a magyar nyelv tanára az egyetemen; ott már van magyar tanszék is. Képzhető, mily örömmel fogadott bennünket e messze elszakadt magyar nő; könnyezve ölelt át. Vele volt kis fia, Aladár. Másnap lányait is elhozta, ők is tudnak magyarul, ha nem is egészen jól. Megnéztük a város nevezetességeit, este hajóval randultunk át egy kis sziklaszigetre, melynek magaslatáról kedvesen hivatott bennünket a csinos terraszos épület, melyben a tiszteletünkre rendezett nagy bankett volt. Itt az épület előtt, a sziklákön elhelyezkedve le is fényképeztek bennünket; társaságunk 27 tagból állott, itt lehettünk pár százan is. Volt zene, felkö-

gadó fürdőhelyünknek hosszabb és alaposabb ismeretéből kelt volna. Itt van mindjárt a társadalmi élet. Egyetértés erőssé teszen; így aztán a mi elragadó fürdőhelyünkön is a jelszó: egyetértés, Valóban lélekemelő ez az egyetértés. Közönségesen a társadalmi összetartáson a törekvést értik, hogy ahol és ahányszor csak alkalom van, együtt legyünk, együtt élvezzünk, szóval: összetartsunk. Így hát, ép úgy mint Révfülöpön, nálunk is napirenden vannak a társadalmi kirándulások. És valóban lélekemelő dolog megfigyelni, hogy mintegy 50 főnyi fürdőközönség egyes részei, az egyetértés ösztönétől sarkalva, mint áradat tódul a tó partja felé, hol aztán azt az egyetértést a szétrobantás tüneménye követi, amint azt a révfülöpői levél oly szépen feltüntette. Az egyik rész a gőzhajóra, másik a vasútra száll, a harmadik rész pedig mindkettő elől a szőlő hegyekbe menekül.

A mi elragadó fürdőhelyünkön az összetartás más módon is érvényesül, kivált pedig fürdéskor.

Itt is elemi erővel tör magának utat a kívánság, hogy együtt élvezzünk; amennyiben, a helyzetből kialakult két fürdő helyen kívül még egy harmadikat is létesítettek, az elsőtől mintegy 2 kilométernyi távolságban önmagában is alkalmat nyújt az elkülönülésre, hisz a 3 fürdőbödét úgy állították föl, hogy az egyik a másiktól a láttávolságon kívül esik; az egésznek aranzsálása a revfalusi fürdőközönség összetartásának mintegy jelképétül szolgál.

A mi elragadó fürdőhelyünk a teljes kifejlődés állapotában leledzik. Nem állott meg, hanem halad: előre, előre, mindig előre.

Ezért a társadalmi viszonyok egészen megváltoztak, különösen pedig a felekezetieskedések manap teljesen ismeretlenek. Még nincs tíz éve, hogy egy család, mely rendezetlen vallási viszonyok között élt, egyébként pedig tudományos körökben világhírű nevet szerzett magának, a magyarság dicséretére, — és kérdést intézett az iránt, hogy a tennis pálya látogatását helyén valónak tartják e. Erre pedig nem csak tagadó, sőt letiltó választ kapott. És ma? Mit látunk Révfalun? Ma már három tennis pálya gyönyörködte szemünket, igaz hogy a revfalusi egyetértés arányában: más fél kilométernyire egymástól.

Felekezeti különváltságnak ma már nyoma sincs, a mi nem csoda, mert nálunk, éppen úgy mint Révfülöpön, az oly népek ritkaság számba mennek, kik, ha szemükbe köptek, azt mondják, hogy esik.

Ha tehát bizonyos elemek a mi elragadó fürdőhelyünkön is távol tartják magukat

mindentől, akkor ne a fürdőbizottságot okozzák, hanem csak magukra vessenek; mint azt a révfülöpői fürdőlevél is szépen feltüntette.

Az ördögbe is, hogy még mindig vannak emberek, akik nem szeretnek megázni.

A mi elragadó fürdőhelyünkön legszebb a tó; de mindjárt sorra követik a rendezett utak.

Szép a fantázia, emeli az élet gyönyöreit, de izlésem szerint, az igazság szeretete tán még is csak szebb valamivel. Azert állj meg óh fantázia, adassék tisztelet az igazságnak!

Van ugyanis a tó közelében egy út, mely járható. Főnt azonban a hegyoldalon, hol a legtöbb a nyárilak és a villa-épület, eső után, óh ember „Lasciate ogni speranza que voi endrate,”* mert innen kimenekülni csak úgy lehetséges, ha saruidat és harisnyáidat az isteneknek áldozod.

Az egész egy sártenger, amely talán egyeseknek sajtászerű ingert nyújthat, a mi a mai perverz világban nem épen lehetetlen, de általában, ha az emberek Révfalut fölkeresték, nem a sártengerhez, hanem a magyar tengerhez kívántak jutni.

Ah, bár a mi Révfalunkban is úgy volna, mint a révfülöpői fürdőlevél eseteli; hol rendezett utcák lehetővé tennék, hogy minden villatulajdonos direkté egyenes uton juthatna le a fürdőhelyiséghez, és ne legyen kénytelen nagy kanyarulatú kertülő utakat járni, ha fürdeni akar; hacsak nem akarja egyes magántulajdonosok vendégszeretét igénybe venni és azok magántulajdonát képező utait használni.

Hallatlan állapotok ezek és a fürdőközönség elkeseredése oly nagy, hogy szinte le lehet olvasni mérges ábrázatukról. Amint a birtokossal az uton szembekerülnek, — végig mérk megsemmisítő tekintettel, s ha a legszegényebb halálra ijedten alázatós köszöntéssel kívánja megnyerni a jóindulatot, a legnagyobb megerőltetéssel két ujját kalapja pereméhez érinti és abban a nagy képzelődésben ringatózik, hogy legalább is tábornagy.

De, ha nem is állunk Révfülöp magaslatának színvonalán, még sincs okunk panaszkodni. Magasan lobogtatjuk a haladás zászlaját. Bizton reméljük egy szebb jövő hajnalát, mert Révfalun is van szépsézetű egyesület, agilis elnökkel, akinek mindent köszönhetünk, ami van és ami lesz; és aki a majdnem utóélettel elkelőségében mintakepe egy olyan elnöknek, aki minden alkalmatlan dolgot magáról és környezetéről lerázva, csak a mi elragadó fürdőhelyünk

* Mondjatok le minden reménységről, ti, akik beletétek. — Szerk.

javát hordozza szívében, a rendet még a barokk között is fentartja, — és a terhes közgyűléseket — az illetékesek kizárásával — igen pontos időben tartja meg. Ismétlem, hogy mintaelnök. Így aztán a mi elragadó Révfalunkon abban a vidám reményben ringatóznak, hogy a balatoni fürdő néptelenítése és az ezzel együtt járó nemesítés mind nagyobb-nagyobb mérvet ölt.

Azzal a kívánsággal zárjuk sorainkat: "In hoc signo vinces," es énekeljük a régi népdalt:

Minden nap, minden nap, jó borral kell élni.

Egyről-másról.

A katonaság. Áimainkban már láttuk a tapolczai honvédkaszármát. Már benépesítettük utcáinkat a magyarnadrágos honvédeknek alakjaival. Már elképzeltük a tiszt urakat a kávéházak asztalai mellett. Már képzeletben volt elég cselédünk, mert hisz a katonasággal a cselédkérdés is meg volna oldva. Már láttuk Tapolczát a tizezer lakóju városok között, — amelynek periodikus emelkedése szintén vele jár a hadfiakkal. Szóval már sokat álmodtunk róluk, már sokat gondoltunk rájuk, sőt, beszélünk is felőlük.

Jó volna most már komolyan foglalkozni velük. A létszámot úgy is fölemelték, ezzel pénzünket kiemelték, ezért nem volna kárunkra, úgy ahogy lehet, hasznunkra fordítani. Kérdezzük meg a honvédelmi miniszter urat, hogy hát mi is a szándéka velünk. Az ígert szép szó és a megtartásában, ha katonai ígéri, kételkedni nem szabad.

Hát igen kérdezzük meg; ez nem kerül sokba, csak egy — levélbe.

Az időjárás. Már sok beszéd tárgyát képezte, már sok tudományos vitaközönség szolgált alapul. Hogy is ne! Mikor az egész világ jólétének, sorsának folyása ettől függ. Ha rossz idő van: eső, mikor nem kellene, szárazság, mikor eső kellene, akkor minden gazda ember a metrologiai intézet jelentését nézi. Hogy mit is mondanak a tudósok, mit állapítanak meg, jövendölnek a csillagok járásából, a levegő parájából. Érdekel várjuk szavukat, szinte imádkozunk hozzájuk, mintha istenek volnának, hogy adjanak jó időt, hogy tisztességbe betakaríthassuk termésünket: azt a kis nedűt, amiért egész évben turjuk a földet.

A tudósok kiküldöttjei: a barométerek, aneroidok stbiek, ígérnek is minden jót: szép időt, naposat, ami olyan nagyon kellene.

De mit tesz a legnagyobb tudós! megcáfolja az ő képmását: az embert. Hagyja, hogy

szöntő, itt is beszéltem én is. Szomszédom a finn-magyar tanár volt, elmondotta finnül üdvözlő beszédemet. Irtam költeményt is, így még külön ünnepeltetésben is volt részem. Minden nap nagy társaságban voltunk itt, minden nap kirándultunk egy-egy szigetre. Elutazásunk előtti napon vezetőnket Ispánovits Sándor tanár urat éljenezve körülhordozták a teremben, köszönve neki, hogy a magyar testvéreket hozzájuk elhozta, aztán felém közeledtek, kérem ne gondolják, hogy Hary János fele meséket mondok, való igaz megtörtént dolog, erős férfi karok székestől felemeltek, finnleányok előttem énekelve haladtak s így hordoztak körül engem is a teremben, mikor tiltakozni akartam mondák, ez náluk a legnagyobb megtiszteltetés jele, talán bennem tisztelték meg ennyire társaságunk hölgyeit, mivel nekem volt köztük némi nyilvános szereplésem s ők ezt is igen nagyon becsülik. Megajándékoztak egyetemük aranytűjével, költőjük költemény kötetével, hangjegyeket hoztak, mivel dicsértem melabus dalait, szóval majdhogy lelküket oda nem adták. Minden igaz szívből jött, meglátszott ez a lelkes arcokon, úgy megszerettük egymást, mint igazi jó testvérek.

Jött aztán a bucsuzás pillanata, a kikötőnél ismét az emberek sokasága tolongott. Virágokkal árasztottak el bennünket. A bucsuzásnál szem szárazon nem maradt. Különösen nehéz szívvel bucsuzott viborgi barátunk, kért, jöjjünk el máskor is, panaszolta, hogy

nem tudja mi lesz velük: Viborg a határszéli város, mit hoz a jövő? Megértettük keservét, Viborg már egyszer száz évig az oroszoké volt, attól félnek most ismét, hogy elakarják s tán el is szakítják az anyaországtól. Mikor, hogyan lehet visszaszerezni?

A hajó elindul, mi megindulva lobogtatjuk kendőnkét. Simán halad a Tornen nevű nagy hajó a szigetek közt, alig érezzük ringását, mind messzebb messzebb tűnnek Helsinkí házai, gránit sziklái, s mi szótlanul nézünk, gondolkozva az elmúlt szép napok felett. Körülbelül 25 órai hajózás után Stockholm kikötőjébe érünk, itt már nem vesznek tudomást jövetelünkről. Szinte azt véljük, hogy úgy álmodtuk át a Finnországban töltött egy hetet. Elhatározzuk, hogy néhány koronát összeadva alapítványt teszünk valamely iskolának; 525 koronát el is küldtünk Paorsonen tanár nevére.

Oly sokat vendégelték bennünket, míg a finn rokonoknál voltunk, vendégkép tartottak bennünket, még a szállásért se fogadtak el semmit se. Stockholmról úgy 5 év előtt tartottam itt felolvasást, arról most nem is beszélek, ugyszintén Koppenhágáról sem, hova Stockholmból mentünk, megnéztük aztán még néhányan Hamburg nagyszerű kikötőjét, a kikötőben egy igen nagy hajót, aztán Berlin felé vetük utunkat. Berlinnek most legnagyobb újdonsága a jég Aréna: nagyon érdekes, forró nyárban, mily nagyszerűen

korcsolyáznak a mesterségesen készített, de valódi jégteremben, s mily szép regényt játszanak el korcsolyán, nemajáték alakjában s mily nagyszerű a korcsolya ballett. Ezt az újdonságot is végigélve, hazafelé siettünk 4 heti távollét után.

Már csak azért is érdemes utazni, hogy otthonunkat mennyire kedvesnek találjuk egy ilyen nagy utazás után. Megemlítem még, hogy a kedves finn testvérekhez Koppenhága fele legkönnyebb eljutni, vagy Stettin Stockholmból fele. Mindenkinek ajánlom, aki teheti, látogasson el ide, nem bánja meg, igaz szeretettel fogadják. Mi a nagy Oroszországon át mentünk, erre hosszabb az utazás, de vágyunk volt a nagy orosz városokat is megtekinteni, u. m. Varsót, a régi lengyel fővárost, aztán különösen Moskvát, az igazi tipikus orosz nagy várost, végül Szt. Petervárt, az oroszok mostani fővárosát, mely igazi nagy világ város, ha érdeklí önöket, e városokról is szívesen mondok el egyetmást, a mi figyelmemet leginkább megragadta.

ő és a szerszámja, a becsületes zifferblattu barométer mondja, mutatja: változó, szép, szárazság. . . Közbe szép nyugodtan csik az eső.

Sokszor küldtük a napokban a barométer urat a fenébe, mikor hibázott, mint az ember. Ép oly tökéletlen volt, mint az ember. Ezért a polgártársak találóan nevezik a barométert — barompéternek.

Polgármesternek, községben bírónak lenni nehéz, fölülte terhes. Már a törvény is bünteti azt, aki nem óhajt a bizalomnak eleget tenni. A polgármestert, a bírót ugyan a többség bizalma emeli e diszes polcra, de mihelyest ott ül, a bizók rendszeren bizalmatlanná válnak b. személye iránt. Ilyenkor rémesen nehéz a bíró ur helyzete. Ő mindenképpen a bizalmat akarja biztosítani. De ha a maradiakkal tart, akkor nem lehet a haladók táborával. Es ezt megfordítva is elmondhatjuk róla. Határozott irányt ritka polgármester követ; legtöbb az, arany közép uton vél haladni; mindkét pártnak kegyét keresi. De minden kulacsból, ha két fenékre jár is, idővel kifogy a bor — a bizalom.

A bíró legyen önmálló, következetes és mindenekelőtt vasenergiájú. Lehet politikus is. Az akadálynak nem muszáj nekimenni, mert ez többé-kevésbé megcibálja az embert, hanem azt át is lehet ugrani. De semmiképp sem katonadolog meghátránni. Ha az életről, ahányszor az bánt, mindig lemondanánk, akkor lemondás volna az egész életünk.

Jó az arcképekkel beszélgetni, tanácskozni; ők sokat tudnának mondani, tanácsaiból okulni is lehet.

Levél a szerkesztőhöz.

Tisztelt Szerkesztő Barátom!

Szíves felhívásodnak készséggel teszek eleget és közlöm impresszióimat az orvosok és természetvizsgálók veszprémi vándorgyűléséről. Nem fogok részletekbe bocsájtkozni, hisz a napilapok eléggé ismertették a vándorgyűlés munkálkodását. A népegészségügyi kiállítás nekünk orvosoknak nem nyújtott új dolgokat, ez inkább a laikusokat érdekli és igazán megeredmi, hogy az ember átránduljon a megtekintésére, amire szept. 15 ig bőven van idő. Engem mint sok más vidéki kollégámat (főleg Vas, Zala, Somogy és Veszprém vármegyék voltak) a legnagyobb mértékben érdekelt dr. Fischer Ernő budapesti sebészszakorvos 4 óras előadása a csonttörések észszerű kezeléséről. Az előadás a közönségben volt elméletileg és gyakorlatilag kötések és gépek alkalmazásával és Röntgen képek sorozatos bemutatásával. Dr. Fischer rendkívül érdekesen, eredetien, észszerűen és meggyőzően tanított meg bennünket az ő gépeinek és kötéseinek alkalmazására és mi öregebbek deresedő hajjal oly áhitattal hallgattuk eme aránylag fiatal, talán 38 éves tudós tanításait, mint a tanítványok az apostolokat. Amint e gépek a műszerésznél kaphatók lesznek, beszerezzük őket és az emberiség nagy hasznára a praxisban alkalmazni fogjuk őket. Dr. Fischer genialitása szembeszáll a régebbi tanok téves tanításaival és Röntgen-képek útján megjelöli a helyes irányelveket a csonttörések kezelésénél.

Maga a város iobogódiszt öltött és a lakosság színe-java teljesen a gyűlések és a kiállítás hatása alatt állott. A városban rendkívül nagy volt az élénkség; elragadtatással és nagy tisztelettel beszéltek az oda szerelt tudósokról és valódi magyaros vendégszeretettel volt része mindenkinek. Csekélységem abban a kitüntetett tiszteletben részesült, hogy dr. Sándorfi járásorvos ur vendégszerető asztalához voltam hivatalos, ahol dr. Schächter budapesti egyetemi sebészmagántanárral és a Sándorfi család tisztelt tagjaival voltam együtt. Valóban irigylendő boldog család, melynek minden egyes tagja művelt, előkelő gondolkodású és szép társadalmi pozícióban van. Lebilincselő, kedves, előzékeny modoruk valósággal a mi kedves

városunkat ünnepelte csekélységemben és revanche akart lenni azért a szeretetért, amelyben mi az ő kedves Annuskájukat és a mi polg. leányiskolánk szeretett tanárnőjét részesítjük, akire méltán büszkék lehetnek kedves szülei amint hogy iskoláknak is disze ő az ő tisztelt kollégáival együtt.

Szívélyes üdvözléttel
híved
Dr. Klein Gyula.

HÍREK,

Beiratások az iskolákban.

A tapolczai áll. polg. fiúiskolában a beiratások az 1912/13. tanévre szeptember hó 2-án, 3-án és 4-én d. e. 8—12 óráig az igazgatói irodába történek. A beiratásra a tanulók szüleikkel vagy azok helyettesével tartoznak megjelenni s kötelesek magukkal hozni 1. a születési bizonyítványt, 2. a mult évről szóló iskolai bizonyítványt, 3. újraoltási bizonyítványt. A beiratás alkalmával tandíj, beirattási díj, könyvtári illeték stb. fejében 15 K fizetendő. A szegénységüket s jó előmenetelüket igazoló tanulók tandíjmentességben részesülhetnek. A tandíj elengedését kérelmező folyamodványok Zalamegye kir. tanfelügyelőségéhez címezve a beiratások alkalmával az iskola igazgatóságához nyújtandók be. Vidéki tanulók az igazgatóság tudta és beleegyezése nélkül szállást nem fogadhatnak. A javító-, felvételi- és tárgykülönbözteti vizsgálatokat augusztus 31-én tartottuk meg. A tanév ünnepélyes megnyitása szeptember 5-én lesz.

A tapolczai államilag és községileg segélyezett nyilvántartási joggal felruházott magán polg. leányiskolában a beiratások az 1912/13. tanévre f. hó 1., 2., 3-ik napján d. e. 8—12 óráig történek. A beiratáshoz a tanuló a születési okmányával, iskolai, oltási, esetleg újraoltási bizonyítványaival felszerelten, szülője, gyámja vagy ezek megbízottja kíséretében jelenjen meg. Születési bizonyítványt csak az a tanuló tartozik magával hozni, aki az iskola bármelyik osztályába először iratkozik be. Csak azok a tanulók vehetők fel a polgári leányiskola I. ső osztályába, akik 9 ik életévüket betöltötték s az elemi iskola IV. osztályának sikeres elvégzését hiteles iskolai bizonyítvánnyal igazolják. Felvételi, tárgykülönbözteti vizsgálatok — tantárgyankint 4 korona díj fizetése mellett — f. hó 3-án d. u. 4 órakor és a javító vizsgálatok 2-án d. u. 3 órakor díjmentesen tartatnak. A tanév f. hó 8-án reggel 8 órakor „Veni Sante“-val kezdődik.

A tapolczai róm. kath. elemi fiú és leányiskolába az 1912/13. tanévre a beiratások szept. 2., 3. és 4-én lesznek, mindenkor délelőtt 8 órától 12 óráig. A tanév 5-én Veni Sancti-vel kezdődik.

A tapolczai izr. elemi népiskolában az 1912/13. tanévre a beiratások szept. 1., 2. és 3-án d. e. 9—11 óráig lesznek. A tanév megnyitó ünnepély f. hó 4-én d. e. 9 órakor istentisztelettel kezdődik.

Községi gyűlés. Tapolca nagyközség képviselőtestülete szeptember hó 4-én délelőtt 11 órakor az alábbi tárgyakban gyűlést tart. 1.) Bejelentések: Fűzes-ut létesítése; leányiskola államsegélye; tartásdíj visszatérítés. 2.) Soós Gábor kocsis kérvénye a fizetés javításért. 3.) Rendőrség kérvénye a ruházatról. 4.) Tűzoltók lakbér kérvényében határozat. 5.) Régi gyógyköltségek befizetése. 6.) Községi választók összeírásához küldött-ség választása. 7.) Villamossági-bizottság jelentése a kötendő szerződés elfogadásáról.

Megyegyűlés. Zalavármegye törvényhatósági bizottsága szeptember hó 9-én gyűlést tart. A 175 pontból álló gyűlés tárgysorozatából bennünket közelebből érdeklők: A nyugdíjazás folytán megüresedett megyei árvászeki elnöki és a lemondás folytán megüresedett III. osztályu megyei aljegyzői állásoknak és a betöltések következtében megüresedett állásoknak betöltése. Borellenőző bizott-

sági tagok választása az 1912., 1913. és 1914. évekre. A megyei községi és körjegyzők együletének kérelme a községi (kör) jegyzők és segédjegyzők anyagi helyzetének ideiglenes javítása iránt. A balatoni szövetség átirata a Balatonnak Tihany és Szántód között való áthidalása tárgyában. A megyei építkezési szabályrendelet módosítása. A kereskedelemügyi Miniszter ur határozata a berkocsi iparról alkotott szabályrendelet módosítása tárgyában. Szentbékál község előjáróságának kérvénye országos kirakodó és állatvásár engedélyezése iránt. Salföld képviselőtestületének határozata 7000 korona kölcsön felvétele tárgyában. Badacsonytomaj képviselőtestületének határozata a fogyasztási adó beszedési jutalékának hovaforditása tárgyában. Tapolca község községi és vármegyei pótladó törlési ügye. Tapolca képviselőtestületének hidmérleg beszerzése és mérlegház építése tárgyában hozott határozata.

Gazdaköri gyűlés. A Tapolczavidéki Gazdakör igazgató-választmánya augusztus hó 27-én gyűlést tartott, amelyen bemutatta titkár a Siófokon tartott badacsonyi borkóstoló számadását, amit a választmány helyeslőleg tudomásul vett, s egyuttal elhatározta, hogy a borkiállító gazdáknak köszönő elismerő levelet ad ki. A gazdakör állatdíjazás céljaira 300 korona államsegélyt kapott. Az állatdíjazást szeptember hó 29-én délután tartja meg Tapolczán. Megállapította a kiosztandó díjakat. A földmívelésügyi m. kir. miniszternek a Tapolczán létesítendő állami fűzvezető telepre vonatkozó leiratára e célra kijelölt terület megjelölésével részletes jelentést tett. Stádel Károly győri gépgyáros szüretelő gép bemutatásra vonatkozó levelére elhatározza, hogy a gépbemutatót szívesen veszi, arra a gazdákat felhívja és egyuttal a gyakorlati hasznuknak kipróbálására azoknak átengedését javasolja, a kipróbálást a Badacsonytomaj Szőlőgazdakör Szövetkezete vállalja el, amely szüretje alkalmával fog azok célszerűségéről meggyőződni és a gazdáknak esetleg ajánlani. Ezután több folyó ügyet intézett el az igazgató-választmány.

Balatoni körut. Beöthy László kereskedelemügyi miniszter a balatoni körut kiépítése ügyében 28940. l. C. szám alatt a következő leiratot intézte a Balatoni Szövetséghez Balatonfüredre: Folyó évi 680. szám alatt kelt felterjesztésére értesitem a szövetséget, hogy a Balaton körüli utat megfelelő fedezet hiányában ezidőszert sajnálatomra ki nem építhetem ugyan, abban az esetben azonban, ha a törvényhozás a törvényhatósági közutak folytatólagos kiépítésére és fejlesztésére újabb beruházási hitelt fog rendelkezésemre bocsátani, ezen hitel terhére a Balaton körüli utat is kifogom építtetni. A szövetségnek azt a további kérdését illetőleg, hogy a szabadbattyán-siófoki törvényhatósági közutat az állami közutak hálózatába vennem fel, megjegyzem, hogy a felterjesztésben felhozott méltánylást érdemlő időkora való tekintettel és az állami közutak okserü fejlesztése érdekében is kívánatosnak tartom, hogy nemcsak az említett ut, hanem az annak folytatását kepező siófok-balatonszentgyörgy keszthelyi utvonal is, tehát a Balaton somogyi oldalán végig futó és a székesfehérvár-simontornya-kaposvár-barcsi államosítandó s részben már államosított közutat a tapolczai-nagykanizsai állami közutal összekötő egész utvonal állami kezelésbe átvétessek. Ez azonban egyrészt azért, mert ez utvonal az 1918. évig terjedő időszakra már megállapított utállamosítási programmba nincs felvéve s jelenleg nagy része még nincs is kiépítve, 1918-ig nem történhetik meg, intézkedtem azonban az iránt, hogy ez az utvonal az 1918. év után első sorban államosítandó közutak jegyzékébe felvétessek, a mely időpontig előreláthatólag az utvonal kiépítetlen részei is kiépíttetni fognak.

Az új százkoronások. Az Osztrák-Magyar Bank október első napjaiban már kibocsátja az új százkoronásokat. A régi százkoronásokról, tudvalevőleg kiderült, hogy nagyon könnyen hamisíthatók és hogy már is sok ilyen hamis bankjegyet forog a közönség között. Néhány hamisított meg is csíptek, de

azért nem sikerült megakadályozni, hogy újabb hamisítványok ne kerüljenek forgalomba. Ezért a bank most beváltja a régi százkoronásokat, melyekből jelenleg 8,351.000 darab van forgalomban. Az új százkoronások sokkal egyszerűbbek lesznek a mostaninál, de viszont a rajzuk olyan lesz, hogy a hamisítás felismerését nagyon könnyűvé teszi.

Szerkesztőváltás. A „Zalai Közlöny“ nagykanizsai laptársunk felelős szerkesztője Kertész József megvált a lap szerkesztésétől.

Kereskedelmi szaktanfolyam. A Kereskedelmi alkalmazottak Országos Egyesülete kultuszminiszteriumi engedély alapján a fővárosban, Andrássy-ut 67 (bejárat Vörösmarty-utca) 6 havi kereskedelmi szaktanfolyamot nyit, melyre ugy férfiak, mint nők felvétetnek. Előképzetségül legalább is a 2. polg. isk. osztály elvégzését kívánják meg. A tanítás nappal 9—1-ig vagy délután 2—6 ig folyik. Vidéki tanulók elhelyezéséről az igazgatóság gondoskodik. Felvilágosításért, tájékoztatásért ugyancsak az igazgatósághoz kell fordulni, Andrássy-ut 67. A beiratások most folynak. Jelentkezni levélben is lehet.

Savanyuvíz a szőlőhegyen. Egyik sal-földi gazda kutat ásottot kisörsi szőlőjében és állítólag üdítő, szénsavtartalmu vizet kapott. Azt hisszük, hogy a Balaton vidékén nincs kizárva, hogy ily vizü kut ne legyen.

Ut olajozás. A keszthelyi—hévízi uton igen sok por volt. A vármegye alispánja elrendelte, hogy az utat olajjal öntözzék. A 5—6 kilométernyi uttestet olajjal megöntözték, s azóta sokkal kevesebb a por. Tapolczán a vasútra vezető uttest szintén igen poros; csak nemrég csinálták az utat, ami ellen mi más kifogás sem lehet, minthogy nagyon poros. Szél vagy kocsi közlekedés alkalmával valóságos porfelhőt kénytelen a gyalogos nyelni. Jó volna, ha egy kis anyagi áldozattal ezen egészségtelen és tisztátalan helyzetet olaj öntözéssel segítenék.

A szőlők állása mint a hivatalos tudósításokból a napilapok is jelezték, általában nem kedvező; a legtöbb borvidék sokat szenvedett a téli és tavaszi fagyoktól. A nyár folyamán a peronospora is ellátogatott a szőlősgazdákhöz; e hó elején a lisztharmat is beadta névjegyet és meglehetősen nyomok jelzik a vendéglátását, sőt a homoki szőlőkben mint a kecskeméti szőlőszeti lapokban olvassuk olyan siralmas az állapot, hogy ép szőlőt alig lehet találni. A mi szűkebb borvidékünkön különösen a hegyi szőlők, bár egyes gazdák panaszkodnak, nemcsak hozamra de fejlődésre is kielégítő; gazdáink nagyrésze nem kimélt sem fáradságot sem anyagi áldozatot és így sikerült ugy a peronosporától mint lisztharmattól a szőlőket mentesíteni. Az ugynevezett mezei szőlők azonban nálunk is gyenge termést ígérnek. A hozam is kevés volt és ezt a keveset is részint a tavalyi fagy, a peronospora és utóbb a lisztharmat emésztette. Ha az időjárás szép napos lesz, akkor a múlt heti esők által szépen nevelt szemek megérnek és a minőségre nem lesz panasz. Mind értesülünk az újbor iránt élénk az érdeklődés, sőt már több adásvétel is történt meglehetősen árákon.

Ki csinál jobb késeket. Helyes kis történet. Színhelye: Zalahaláp. Szereplői: két büntetett előéletű legény: Czipp Lajos és Fekete Mihály és Sötét György, mindhárman zalahalápi lakosok. Az első két ur minden ok nélkül megkéselte a harmadikat és úgy elmerültek a munkába, hogy Fekete bent felejtette bicskáját Sötét hátában. Az eset nem maradt titokban; a hősök csendőrkézre kerültek. Természetesen tagadtak. De a csendőrben is, Talos őrmesterben sok volt a csendőrtudás. Előkerlte Fekete bicskáját. Ez bizony előadott egy hatalmas disznóölésre is alkalmas bicskát, amely Hokstock tapolczai közsörüs gyártmánya. A csendőr kérdezi: kitől vette a bicskát? Fekete biztos tudattal válaszol: a Faltányitól. Hát ez igaz volt, mert hisz a bünjel-kés a Faltányi gyártmánya. Mutatja is a megszeppent legénynek az ismerős kést és az sápadozó arccal silabizálja: Faltányi. De azért tagadott, mondván: más is vesz attól kést, mert igen

jó élesek. Tudvalevőleg ők már háromszor a Faltányi késsel gyakorolták a szurkálásban magukat.

Az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesület tapolczai körzete a tapolczai Kaszinó nagytermében f. hó 8-án d. e. 11 órakor tartja alakuló közgyűlést, dr. Balkányi Kálmán, az OMKE központi titkárnak részvételével.

Népesedés. Zalavármegyében április 1-től július elsejéig született 5047 egyén elhalt 3474, szaporodás 1573. A tapolczai járásban született 437 egyén meghalt 289, szaporodás 148. A balatonfüredi járásban született 85 egyén, meghalt 88, apadás 3 egyén. Apadás mutatkozik még Zalaegerszegen 11 egyénnel.

Ügyforgalom. A tapolczai szolgabírói hivatalban az elmúlt negyedben volt 2680 ügydarab, amelyből elintéztetett 2619, elintézetlen maradt 61 darab.

Lovasdandár Keszthelyen. Mint hírlík a 3. pécsi lovasdandár parancsnokságát stratégiai okokból Keszthelyre helyezik.

Tűz a tapolczai vasúti állomáson. Augusztus hó 29-én éjjel a tapolczai vasúti állomás épületében szobátűz volt. Az állomásépület egyik földszinti helyiségében tartják a vasut alkalmazottai a lámpákat és olajat. Ebben a helyiségben eddig ismeretlen okból tűz keletkezett, amely a szobában volt összes lámpákat és más anyagot tönkre tett. A lappangó szobátűztől meggyuladt az ajtó és már a mennyezet is égni kezdett mire észrevették. A kár így is jelentékeny, de ha kellő időben észre nem veszik, esetleg az egész épület is a tűz martalékává lehetett volna. Valószínű, hogy egyik vasúti alkalmazott vétkes mulasztásából eredt a tűz.

„Zalavármegye Aranykönyve.“ Halis István nagykanizsai lakos, városi tanácsos ily cím alatt füzetes alakú munkát ad ki, amely az egész Zala vármegye kulturális, néprajzi és egyéb fejlődését fogja tárgyalni történelmi alapon. A mű szerzője vármegyei hozzájárulást kér a kiadáshoz, amelyet tekintve a némes célt méltán meg is érdemel.

Nagykanizsa önálló választókerület. Az új választási törvény szerint több vidéki város ugy Kaposvár is önálló választókerület lesz. Nagykanizsa város is ezt reméli. Ha Kaposvár benne van a tervezetben, ugy Nagykanizsa is méltán várhatja, hogy külön választókerület legyen.

Kétféjü borju. Egyik tapolczai gazdánál a múlt héten egy tehén kétféjü borjut ellett, de a torzszülött állat alig élt néhány órát.

Nagy tűz Vasváron. Augusztus hó 28-án Vasvár virágzó vasmegeyi község egyik vendéglőhelyiségében óriási szelben tűz ütött ki, amely a tűzoltók legnagyobb védekező munkájának gyorsan tovább terjedt és 50 lakóházat melléképületeivel fölemésztett. Szomorun emlékeztet a Tapolczán négy év előtt volt tüzre.

Hajómenetrend a Balatonon szeptember 1-től szeptember 10-ig Balatonboglár—Révfülöp—Badacsony—Fonyód és vissza a következő lesz. Balatonboglárról—Révfülöpre indul naponként délben 12 óra 05 perckor, Révfülöpről Badacsonyba délben 12 óra 50 perckor, Badacsonyból—Fonyódra délután 2 órakor. Fonyódról—Badacsonyba délután 4 órakor. Badacsonyból—Révfülöpre délután 4 óra 30 perckor, Révfülöpről—Balatonboglárra d. e. 9 óra 30 perckor és délután 5 óra 35 perckor.

Balaton vendéglősök értekezlete Balatonfüreden. A Balaton Szövetség a Balaton valamennyi vendéglősét szeptember 9-ére tanácskozásra hívta össze Balatonfüredre. Az értekezet egyik fontos tárgya lesz, hogy amennyiben lehet egyöntetű megállapodásnak létesüljenek a kiszolgálás és az egységes árak tekintetében Tanácskodnak ezenkívül arról is, hogy miként lehetne megoldani azt a kérdést, hogy ugy, mint a külföldön, a Balatonnál is meghonosítsák a penziórendszert.

Megalakul a Balaton-bank. Jeleztük már, hogy egy balaton-bank alapítása érdekében mozgalom indult meg. A balaton

szövetséget az utóbbi időben igen erősen foglalkoztatta a fürdők hitelügyének kérdése és a szövetség kebelében máris kialakult az a vélemény, hogy a balaton fürdők érdekében elmaradhatatlan szükségesnek látszik egy nagy tőkeerővel rendelkező fürdőbank alapítása. Az élelmezés kérdésében a szövetség állandóan tevékenykedik. Az állami támogatással létesített siófoki és révfülöpi zöldségtermesztő telepek jótékony hatása nagy mértékben mutatkozik. A szövetség abbéli eszméjét, hogy Tihany és Szántód között modern közlekedési eszköz, egy hid álljon rendelkezésére és ezzel 80 kilométernyi hosszúságú két szemközti part szerves kapcsolatba hozassék, élénk rokonérésre tállt és a kereskedelmi miniszter a kivitel tekintetében terveket és költségvetést készített és pedig aszerint, hogy ezek a tervek hozzá illesztessenek a nemsokára alkalmasint kiépítendő balaton körüli tervekhez. A közlekedés ügyében a szövetségnek számos sikere van. Így tökéleteskedett állásfoglalása folytán a vasúti forgalom is kibővítést nyert a balaton körtelefonforgalom. A további alkotásoknak legfontosabb része kell, hogy a balaton bank megalakítása legyen, mert különben a megkezdett munka betetőzést nem nyerhet.

Nyilvános köszönet.

Lesencezeistvánd község a kórház-alapra 100 koronát juttatott hozzánk; köszönettel elhelyeztük.

Tapolcza, 1912. augusztus 30.

Horváth Jenő **Mojzer Endre**
főjegyző. bíró.

Nyilatkozat.

Mindazon uraknak s jóismerőseimnek, kik itteni tartózkodásom alatt voltak szívesek jóindulataikkal s mint idegent sok esetben utbaigazításaikkal ellátni, — Tapolczáról való távozásom alkalmával el nem mulasztható köteleességemnek tartom ez uton nekik »Isten-hozzád«-ot mondani s kérni, hogy tart-sanak meg tovább is szíves, jó emlé-kükben

Nagy József

volt tapolczai götényglágyár vezetője.
Most Miskolcz, Tóth-utca 13. szám.

KÖZSÉGHÁZABÓL.

2701./1912.

Az 1912. évi népfelkelő—időszaki—jelentkezés nem lesz megtartva.

Tapolcza, 1912. augusztus hó 30.

Horváth Jenő
főjegyző.

Szerkesztői üzenetek.

F. R. Budapest. Szívélyes üdvözléssel köszönet. Legyen minél többször szerencsénk. Nagybecsü kivánságának eleget tettünk. Levélben többet.

V. J. A *krumpli* elnevezés faragatlanságot, durvaságot, butaságot jelent, ebben az értelemben találó is.

S. K. Tapolcza. Alkalmilag szóvá tesszük.

V. K. Időszzerű és alkalmi cikket kérünk.

K. J. Azoknak nem tetszik, akiket érint.

H. L. Halva született idea.

Sz. J. Kérem ne szaporítsa a papirkosarunk tartalmát.

V. K. Ehhez községünk nagyon kicsiny.

K. J. Sokat várunk, s talán nem csatlakozunk.

597—1912. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tapolcai kir. bíróság 1912. V. 399. számú végzése által **Rosenthal Nándor és fia és özv. Engelbrecht Károlyné** végrehajtató javára a vasuti átjáró mellett 160 kor., 1493 kor. 71 fill. tőke és járuléka erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság felül és lefoglalt és 683 kor. 50 fillérre becsült bolti berendezés és cikkekiből álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetven, ennek a helyszínén, vagyis Révfülöpon leendő eszközésére **1912. év szeptember hó 11. napjának délelőtt 9 órája** határidőül kintüzetik s ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Tapolca, 1912-ik évi augusztus hó 25. napján.

Kerkápoly, bír. v. hajtó.

4614/tkv. 1912. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tapolcai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi miszerint **Csabi János** nemesvitai lakos végrehajtónak **Csabi Ferencné** sz. **Riba Emerencia** nemesvitai lakos végrehajtást szenvedő elleni 400 kor. és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverés a tapolcai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság területén levő I. a nemesvitai 582. sz. jtkvben 1189 b. hrsz. felsőtőreki pusztai szántóból végrehajtást szenvedő 1/2-ed részére 140 korona, 2. az u. o. 289. hrsz. alatt felvett 55. nepsorsz. házból, az 53. 54. házakkal közös udvarral ugyanazt illető 1/2-ed részre 400 kor., 3. a nemesvitai 196. sz. jtkvben 546. hrsz. tőhelyi rétből ugyanazt illető 1/2-ed részre 32. kor., 4. a nemesvitai 892. sz. jtkvben 575. hrsz. tőhelyi rétből ugyanazt illető 1/2-ed részre 150 kor., 5. a nemesvitai 744. sz. jtkvben végrehajtást szenvedő neven álló következő ingatlanokra: 325. hrsz. belteki kenderföldre 8 korona, 531. hrsz. tőhelyi rét 24 korona, 1401. hrsz. hegyteleki szántóra 140 korona, 394 b. hrsz. belteki kenderföldre 16 korona, 1005 b. hrsz. alsőtőreki pusztai káposztáskertre 24 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és erre határidőül:

1912. évi szeptember hó 27. napjának délelőtt 10 órája

Nemesvita község házához kintüzetik.

Az ingatlanok a kikiáltási ár 2/3-ánál, alacsonyabb áron alul el nem adatnak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 20%-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, esetleg a bíróságnál való előleges letételét hitelt érdemlőleg igazolni. Az árverési feltételek alulírt tkvi hatóságnál és Nemesvita község házában betekintethők.

Tapolca, 1912. július 15.

Papp, sk. kir. bíró.

A kiadvány hitelűl:

Léránth, kir. telekkönyvvezető h.

VOSS RICHÁRD:

A KÖLTŐ ÉS AZ ASSZONY.

Ára 1.90 kor. — Kapható:

LÖWY B. könyvkereskedésében.

TAPOLCZÁN.

5593—tkv. 1912. szám.

Hirdetmény.

Tapolca község telekkönyve urbéri elküldetés következtében az 1869. évi 2579. I. M. sz. szabályrendeletre képest átalakított és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi XXIX., az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t.-c. tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatosított.

E célból az átalakítási előmunkálat hitelesítése és helyszíni eljárás a nevezett községben **1912. évi október hó 21. napjának délelőtt 9 órakor** fog kezdődni.

Ennél fogva felhivatnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netáni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik,

2. mindazok, akik a telekkönyvben előforduló bejegyzésekre okdatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kintüzet határon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel,

3. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. évi XXIX. t.-c. 15. 18. §§. és az 1889. évi XXXVIII. t.-c. 5., 6., 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják; avagy odahassanak, hogy az áruházo telekkönyvi tulajdonos az áruházas létrejöttét a kiküldött előtt elő szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésre nyilvánítson, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illetékengedési kedvezményektől is esznek,

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésekre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyén van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenkező esetben a bélyegmentesség kedvezményeitől esznek.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság. Tapolca, 1912. augusztus 22.

Papp s. k., kir. járásbíró.

1—3

A kiadvány hitelűl:

Ján, kir. telekkönyvvezető.

KIADÓ LAKÁS.

A Csobánczi-utcában, kovácműhely,

három szoba és konyhából álló

lakás azonnal kiadó.

Bővebbet Konez József Tapolca.

KÉT 1-SZOBÁS LAKÁS

Szt. Mihály napjára ujonnan épült

házamban kiadó.

Bővebbet Szeiler Endre Szt. István-utca 15. sz.

A sümegi-utcában Frisch Dávidné

HÁZA

bérbe-adó vagy eladó.

Közelebbi felvilágosítás **Marton Gáspár és Fia** irodájában kapható.

Jó forgalmu

fűszer-vegyeskereskedésem, sarokházzal; hol bor, sör, pálinka, denaturált szesz és dohányárudára van engedély, más vállalat miatt, kedvező fizetési feltételek mellett olcsó áron szabadkézből

ELADÓ

Deák Ferenc-utca 24. szám alatt épülő

HÁZAMBAN

ÜZLETHELYISÉGEK

kiadók.

Bővebbet

Molnár Mór tulajdonosnál TAPOLCZA.

TOLSZTOJ

HADZSI MURAT

KAPHATÓ: LÖWY B.

KÖNYVKERESKEDÉSÉBEN TAPOLCZÁN.

1 kor. 90

!HIRDESSZEN!

A TAPOLCZAI LAPOKBAN.
Egész évi hirdetőnek
előnyös ár!!

A TAPOLCZAI LAPOK ELŐFIZETÉSI DIJA

Egész évre K 10.—
Fél " K 5.—
Negyed " K 2.50
Jegyzőknek és tanítóknak
kedvezményes ár! !!

A „Valódi“
: Franck :
bevásárlásánál
sziveskedjék
ezen védjegyre
figyelemmel
lenni.

Hasonló csomagolást, mely
nem a „Valódi“
: Franck :, utasít-
son elővigyázat-
tal vissza.

Legjobb honi
nyersanyag terméke.

Gyár Kassán.

im 122/24567

ELADÓ 2 és fél hold szőlő az apáti hegyen.

Bővebbet a tulajdonos

Rieger Jánosnál

Tapolca, Csobánczi-utca 2. szám.

Október 1-ére Csányi László-
utca 9. szám alatt egy

KÉT SZOBÁS UDVARI lakás kiadó.

Eladó SZŐLŐ.

A halagosi hegyen 3 hold
teljesen ojtvánnyal berakott
szőlőmet épülettel, teljes pince
felszereléssel, terméssel vagy
annélkül

A ZONNAN ELADOM.

Bővebbet a tulajdonos

Krausz Vilmos
Monostorapáti.

Gyümölcs és szőlő szállító kosarat

bármily mennyiségben legelőnyösebben
szállít:

Kosár Értékesítő Központ,
Budapest, VI. Podmaniczky-utca 49. sz.

HIRSCH JÖZSEF

hentes üzlete és füstölője

TAPOLCZA, főtér.
Telefonszám 96.

Állandó nagy raktár:

Füstölt sonka, füstölt hus,
füstölt szalonna és szalámiból.

Friss sertéshus, I. rendű
sertés-zsirháj és zsirszalonna.

Főtt sonka, nyelv és hideg
felvágottak.

Naponta saját készítésű friss
virslit, kalbász, párisi és sza-
faladé.

Legolcsóbb napi árak!

PAUK VILMOS

vaskereskedése

TAPOLCZA.

Ajánlja állandóan nagyválasztékú raktárát, Nechwile
Ferenc szabadalmazott „AUSZTRIA“ permetező
egyedüli készítőjének főraktára, továbbá önmű-
ködő Rákóczy, légnomásu, Mayfarth
és Eclair vermors permetezők, melyeket
gyári áron becsátok rendelkezésre.

Szénkénegezők, (Egyszerűség.) Borszivattyu-
tyuk, bortömlők, (Heinrich rendszer.) Ekék,
Kaiser varrógépek golyós csapágy-
gyal továbbá a legnagyobb választék

szőlőprések, Lüttichi és Pieper vadászfegyverekből; mindennemű

gazdasági és szőlőszeti gépekből.

Nehéz I. rendű „AUSZTRIA“
permetezőkhöz mindennemű géprész kapható.
Állandó nagy raktár használt vasúti
sinekből és vasgerendákból. ooo

Ugyanitt egy jó házból való fű

tanoncoknak felvétetik.

SZOLLÁR GÁSPÁR

épület- és műlakatos Tapolca, Arany János-utca, a zárda-kert
átellenében.

Készít minden e téren előforduló épületvasalást, modern
takaréktűzhelyeket, lépeső-, sir-, erkélyrácsokat- és
vaskapukat.

Elfogad szivattyus kutak fellállítását és javítását, bor-
fejtő, szénkénegező és permetező gépek javítását a lehető
legjutányosabb árak mellett.

Allandóan nagy raktáron tartok takaréktűzhelyeket és
permetező gépréseket. Elfogad mindenféle mérlegjavítást.

Osram égők a legolcsóbb áron!